

S. P.

19

26

Verbosa et grandis epistola venit

A Capris: bene habet.

Et sane si isto supplicij genere, Colend. Pater, in cessantes et peccantes, ut ais, filios animadvertere decretum est tibi, percam nisi quotidie jurgiorum praeberis quam super ansam maneam. Nempe hoc illud est quod vetus Poeta

- solci puer objurgabere reba:

hoc illud quod Graeci, Auro sandalis vulgare. Itaque siquid ultra est quod reprehensum in nobis cupias, agendum impingis, jam diu porrigimus manum isti ferulae: tanti tibi a me objurgatum fuisset. Ceterum de Liberalitate quod ais Paterna, quandoquidem de Libertate, si Dey placet, ex postulare quod antea nobiscum libat) siquidem Romani loquendum sit, nequequam admittimus.

Disce; sed ira cadat: Cum sponte tua et non rogatus quidem praestare nobis istuc beneficii constituisset, non de Liberalitate, quae petitionem Latinis praesupponit, sed Munificentia sua gloriam per Calpurniam sicut. Mitto jocam: et serio tibi, Pater,

gratias communi nomine refero quantum potero maximas, pro collata in utrumque nostrum sua Liberalitate sua munificentia, veris Paterna, veris tua. Communi itidem nomine rogo nequa unquam in suspicionem venias alij quam honestis atque necessarijs sumptibus impendi quantumcumque id pecuniae est quod fidei nostrae conceditum voluisti.

Turpis est sui collaudatio; et mihi id summo per inuisum dicendi genus; Tu sis famam consulito, haec certiorum faciet

- - - an sicis dedecus obstem

Cognatis, an rem Patriam rumore sinistro
Limen ad obscenam frangam.

Quamquam sanè, si quid pravis exemplis tribuendum,
querenda sint. Inuitus fatior: Adde immutata
domestissimi jsties quondam contuberg nostri, ut collu
atq vitiorum intra domesticos parietes alere nos non
Quod pax bonorum tamèn credas velim; et paucos q
excipio. Nam inter ceteros

Hic campus indulget: Sanc alea decoquit: c

In viciis patet:

Domus nequam, putidi, impij, et quod intolerabile, con
quorum hic generis nobilitate, jstis patris diuitis q
nihil quam quod ipsi faciunt rectum putant: quibus p
virtus odio, pietas opprobrio est. In medio hujus co
ego, tantam abest ut fellicere valeant me blandi i
velut phisicà quaedam contrariorum antiperistasi mag
magis virtutis in me studium confirmari sentis. Na
vitiarum deformitas nescio quid stimuli quo sui quiden
virtutis vero commendationem affert. Itaq cum toto
die libris impensè vesperi ad communem cenam ven
et temulentos hominum, non study, sed vino graui
contemplari libuit, facta^{nt} Lemum istius misericordie vi
collatione, nimis quantam voluptatem capio. Credo a
spectaculorum tantum non quotidie copiam dari. Sed
coram: jam die enim timo ne quid tardis sim; jgnosces
indignationis animo; fieri enim libens lingua vomit
oculos contuetur. Et jam pax epistola modum ex

addendum tamen de Studiorum progressibus: de quibus, uno verbo,
omnia bona et speres et confidas velim. Absoluta aliquando
summariâ istâ Juris Sectione, ad exactam ac speciatim porro
singulorum tractatum excussionem alacri animo accessi. Obi,
ex consilio traditorum, factis magis frequentium atq; necessariarum
materiarum delectu familiares eas atq; perspectas reddere conor
michi, quantum quidem totis viribus atq; assidua lectione assequi
potis est: postmodum aliquando ubi receptui carendum tibi suasionis,
(cuius ego termini prorogationem aliquantulum peto; non verbor
quicquid de fratre in animo habes) Thesibus ex harum
aliquâ publico examini suppositis bono eventui cum bono Divo
Litaturas. Hunc rogo, ut aspiret bonus, et bene capta secundet.
Te Pater Colend^{us} vale, et m^{am} qui sum qui fui, qui ero
in perpetuum tibi.

Filius obsequens
Constantinus Huygens.

Legda. vij. Id. Mart. 1691. 1002711.

Longè co
facies
requirit
erit d
lem eos
eliosi;
at tum
derisi
y collo
mitos,
dico atq;
ca insu
vius tra
numqu
est, et
gestus
cum not
x istius
ra de di
ruenti
D inuic
imas; al

Patri Mendissel^{no}

[Handwritten signature]

